

కోర్టుకి రాని సాక్షులు

ఆశ్చర్యం !

జడ్జిగారికి చెప్పలేనంత ఆశ్చర్యంగా ఉంది.

“అది నా భార్య

అగ్నిసాక్షిగా వెళ్ళాదాను దాన్ని.

అది నా దగ్గరికి రావాలి.

నాతో ఉండాలి”

అంటాడు ఒక ఆసామి.

అదీ అతని కేసు.

అతనే వాది ఆ కేసులో.

నల్లగా, పల్చగా, పొడుగ్గా ఉన్నాడతను.

నల్లగా, పొడవుగా, పీచురేగిన జుట్టు అతనిది.

నల్లగా, సన్నగా, పొడవైన మీసాలు అతనివి.

నడివయసులో బలీష్ఠంగా ఉన్నాడతను.

పుట్టింది లగాయితు నేటి వరకూ నవ్వివట్టులేని ముఖం అతనిది.

వైన వేసుకున్నది ఏ రంగో తెలియని వర్ణం.

కాళ్ళమీద జోరాడుతున్నది మాసిన వైజామా.

“నేను వాణ్ణి వెళ్ళాడలేదు.

నేను వాడి వెళ్ళాన్ని కాను.

వాడెవడో నాకు తెలియదు.

నేను వాడి దగ్గరికి వెళ్ళనవసరం లేదు.

వెళ్ళను.”

అంటుంది ఆమె.

అదీ ఆమె జవాబు.

ఆవిడే ప్రతివాది ఆ కేసుగో.

తెల్లగా, లావుగా, పొట్టిగా ఉన్నదానిద.

యవ్వనంతో, అందంతో పొగ రెక్కైన ముఖం ఆమెది.

నల్లగా వంతులు తిరిగినది ఆమె బుట్టు.

కట్టుకున్నది తెల్లటి చీర.

వేసుకున్నది నల్లటి రవిక.

కొప్పులో వెట్టుకున్నది మందార పువ్వు.

వాది ప్రతివాదుల్నివరూ చెగో జైతూ నిచ్చున్నారు.

అందరికీ ఎడంగా, హాలుకి ఒక చివరగా, రెండు గుమ్మాలకీ మధ్యగా, పిడకల తుప్ప ఎక్కిన ఇంటి అల్లడిలా, ఎత్తుగా డయస్ ఎక్క కుర్చీలో కూర్చున్నారే, వారే జడ్జిగారు.

“ఎందుకు పెళ్లాడానా దీన్ని” అని వాపోతూ ఉంటారు జడ్జిగారు తన భార్య తలపుకి వచ్చినప్పుడల్లా. ఆవిడ ఎప్పుడూ తలపుకి వస్తూనే ఉంటుందాయనకి. “పెళ్లాడకపోతే ఎంత బావుండును. ఎంత హాయిగా ఉండే వాణ్ణి” అని విలపిస్తూ ఉంటాడాయన. పెళ్ళాం అనే పీడ ఎంత వేగిరంబెళ్ళే అంత మంచిదనే నిశ్చితాభిప్రాయానికి ఆయన చాలా కాలం క్రితం వచ్చారు. వచ్చేట్టు చేసింది ఆయన భార్య. ఇప్పటికీ ఆ అభిప్రాయమే జడ్జిగారిది.

రానంటూన్న నైతాన్ని రాకపోతే వీల్లేదనే వాదిని చూసి మెంటల్ గా ముక్కుమీద వేలేసుకున్నారు జడ్జిగారు.

“రాను మొర్రో అంటూ ఉంటే దాన్ని రమ్మంటావేమిట్రా ?” అని వాదిని అడిగాడు కూడాను.

“అగ్ని సాక్షిగా కట్టుకున్నది రాకేం చేస్తుందండి” అన్నాడు వాని.

“రాకపోతే పోతుంది. నీ కెందుకా బాధ ?” అన్నారు జడ్జిగారు నిసుక్కొని.

“నాక్కాకపోతే బాధ మరెవరికండి ? అగ్ని సాక్షిగా నాచేత పుస్తా కట్టించుకున్న ముండా కూతురు రానని కూర్చుందాయెను. రాకపోతే ఏం

పోయిందని తమరు సెలవిస్తున్నారాయెను, తమరేలానైనా సెలవిస్తారు. తమరి సొమ్మేం పోయిందండి...”

అని కేకలు వేసే వాదిని

“తగ్గవోయ్ తగ్గు, ఇదేం నీ యిల్లచుకున్నావా, కోగ్గనుకున్నావా? ఎవరితో మాట్లాడుతున్నావో తెలుసుకున్నావా?” అంటూ హెచ్చరించాడు బెంచి గుమాస్తా.

అంతవరకూ నవ్వుతూ హుషార్ గా మాన్తూ కూర్చున్న వాది వక్రీలు అప్పుడు కొంచెం తెలివి తెచ్చుకుని “నువ్వు నోరు ముయ్యరా” అంటూ వాదిని కస్టిడేడు.

వరండాలో జవాను “సైలెన్స్ సైలెన్స్” అని అరిచాడు.

ఒక్క క్షణం ఆగాడు వాది. ఆగి తిరిగి ఆరంభించబోయాడేదో, కాని ఈ లోపున అందుకుంది ప్రతివాది.

“బాబూ తమరాలకిస్తున్నారా, ముండాహూతురని ఎలా తిడుతున్నాడో? చచ్చినాడా, ఎవడా నవ్వు? ఎవలైనా ముండన్నేస్తావా? వాలికి పీకించేపోతే మానుకోరా...” అంటూ చాలా జోర్ చేసింది ప్రతివాది. (“చచ్చినాడా” వగైరా మాటలు కోర్టువార్ని అన్నవి కావు. వాది గురించి చెప్పిరవి)

“అగవమ్మా ఆగు” అంటూ గాభరాపడి కేకవేళాడు బెంచి గుమాస్తా.

“మొగాడివైతే వాన్నీ అదమాయింపవగ్య, అడదానిమీద కేక తేస్తున్నావు, వాడంపర్నీ ముండల్ని చేసి తిడుతూవుంటే అప్పుడు నీ నోరు ఏమయిపోయింది. చచ్చినా ఏమిటి? చాల్పాలు, గొప్ప మొగాడివి” అని చీవాట్లు పెట్టింది బెంచి గుమాస్తాని ప్రతివాది.

వాది తిట్టిన తిట్టుగురించి జడ్జిగారు మాత్రం “ఆనో! ఎంత ముచ్చటగా తిట్టాడు!” అని మనసులో అరుకుని చాలా మురిసిపోయాడు. ఒక్కసారి ముచ్చటకైనా తిట్టలేదు జడ్జిగారు తన భార్యని నేటివరకూ.

ఈ లోపున,

“ఇది చాలా ఘోరం. చాలా అన్యాయం. మిక్కిలి దౌర్జన్యం. కోర్టువారు ఇలా ఊరుకోడం ఎంతమాత్రం భావ్యంకాదు. అడదాన్ని, ఇలా నలుగురినీ, కోర్టులో జడ్జిగారి ముందు ఇలా తిట్టడమా! వాది దుర్మార్గాన్ని

కోర్టువారు ఎంతమాత్రం సగింపనుడను. కోర్టువారు వాదించి... అని కూతా త్తుగా లేచి ఏమేమో చెప్పి ఇంకా ఏదేనో చెప్పబోతూన్న ప్రతివాది వకేళ్ళి ప్రతివాది టక్కున ఆ పేసి అగొడివైపు చురచుచూసి "ఎందుకయ్యా ఇంతసేపూ వాడలా ఉడుతూ ఉండే ముంగిలా కూర్చోని చూస్తున్నావు? ఇప్పుడా ఒచ్చింది తెలివి?" అని సంబాయిసి అడిగి వకేళ్ళ గార తెలివితేటల మీద కామెంట్ చేసింది.

అందుగురించి మిగతా లాను ర్నెవరూ వూండ్ కు వేరు. మీడు మిక్కిలి హెచ్చుగా సంతోషించు. సహజశ్రువుల జక్కడైనట్టి వకేళ్ళి పార్టీ లే దిన్న బుచ్చడం జడ్జిగారికి పరమాన్న ప్రాయశుయిగి. ప్లేడరు గుమా స్తాలూ, ప్రేక్షకులూ were having the time of their lives.

మొత్తానికి, ప్రతివాదీ, ఆమె వలెలా రెప్ప మిగతం అంతా సంతోషం చేరు. సదరు సంవత్సరంలో వైర జెప్పిన ప్రతివాది మిక్కిలి కిన్నవహించి "ఓ! ఏం నవ్వుతున్నా గయ్యా అంతానూ! మీ ఆడవాళ్ళనే అలా తిడితే ఇలానే నవ్వుతారు కాబోలు. నవ్వుడం, కాదు బాబూ, ఇక్కడెవడైనా మొగాడన్న వాడుంటే వాడికి చడ్డాలెగగొట్టండి. అప్పుడు మీ మగతనానికి నేకూడా సంతోషించి నవ్వుతాను" అని అందర్నీ మందలించి, ప్రోత్స హించి, ఛాలెంజి చేసింది.

వాదికి చడ్డాలెగగొట్టి, ఆ విధంగా తను మగతనం నిరూపించు కొందికి కోర్టు గూవనమ్మందిలో ఏ ఒక్కడూకూడా సిద్ధపడలేదు. వైవెచ్చు ఆడమనిషి నే కూకలే సేరు.

దాన్తో ఆసడ రాగాన మొరూపెట్టింది.
అవిడ ఏడుపుకి కోర్టువారు దవ్దరిలింది.

అందుమీదట జడ్జిగారు చాలా కింగారుపడ్డారు. ప్లేడరెవరూ కంగారు పడలేదు. కోర్టుంతా కంగాలీగా తయారయినాగూకు ప్లేడరుగుమాస్తాలు తెగ సంతోషించేరు. అంతాకూడా గందిరగోళంగా గోల్ మాల్ గా తయారయింది.

"Under these circumstances I pray for an adjournment" అన్నాడు ప్రతివాది వకేలు.

ప్లేడన్నాడు వాది వకేలు.
వీలవుతుందన్నార జడ్జిగారు.

ఆ నాటికి ఆ కేసు జరిగినా నేనేని "అన్యుయ్యా" అనుకున్నారు బట్టి గారు. పదే పదే నాంగులు పడితే కొంతమంది పార్టీలు ఖర్చులు భరించలేక రాజీ చేసుకుంటారు బట్టి గారికి తెలుసు. ఈ కేసులో ఆ విధంగా జరుగుతుండేమోనని ఆశించరుమీదా. కాని, వెళ్లొంకొసం కోర్టుని పట్టుకొచ్చున్న వాడి మిక్కిలి మొండిఘటం అవడంవేత కాబోలు "దీని అంతేదో చూసెయ్యా" అన్నట్టుగా కోర్టుని పట్టుకు సనేమిరా వదలేదు. పార్టీలు, పీజర్లు, గుమాస్తాలు, సాక్షులు, మద్దతుదార్లు వగైరాలు, మొదలైనవారు, ఆదిగాగలవారు, అంతా, యావన్మంది కోర్టుకి వచ్చివచ్చి, ఇంటికి పోయి పోయి, తిగ్గా తిరగ్గా ఆభికి, చివకి, కొసాకి ఎలాగయితేనేం కేసు విచారణకి వచ్చింది.

వాడిగారు బోనెక్కేరు. ప్రమాణం చేసేరు. సాక్ష్యం చెప్పేరు.

వాది ఈ ప్రతివాదిని అగ్నిసాక్షిగా వెళ్లడేట్ట. వెళ్లి యధావిధిగా, కాస్త్రోక్తంగా జరిగిందట. అప్పుడు చాలామంది వచ్చి, చూసి, సంతోషించేస వెళ్లిపోయాడట. వెండ్లికొమార్తకి చాలా అలంకారాలు వెళ్లేటట్ట, కాని వాటిగురించి ఈ కేసులో తగవు చెయ్యడం లేదట. తానయి కాణీకట్నం పుచ్చుకోలేదట. ప్రతివాదీ తనూ కొన్నాళ్లపాటు హాయిగా కాపురం చేశారట. కాపురం చేసేటప్పుడు భలానావాంటో అద్దెటండేవారట. తరువాత అకారణంగా ప్రతివాది తనని విడిచిపెట్టి వెళ్లిపోయిందట. ఆవిడ ఇప్పుడు తన దగ్గరకి వచ్చి తీరవలసిందేనట. అందుకేనట ఈ కేసు.

మొత్తంమీద సాక్ష్యం మాంచి కట్టుదిట్టంగా చెప్పేడు వాది. క్రాసులో వచ్చిన డొంకతరుగుడు ప్రశ్నలకి టకాటక్కినని తపేతపేమని ధాటిగా, ముక్తకరిగా, దొరక్కండా, జవాబు లిచ్చిసి చాలామందిచేత "శాపాన" అనిపించుకున్నాడు.

తరువాత మరలా, వెళ్లిచేయించాననే పొరొసొయ్యదూ, వెండ్లికార్యం చూశామనే వెద్దమనుష్యులూ, వాది ప్రతివాదులు తన ఇంట్లో కాపురం చేసేవారని చెప్పే వెద్దమనిషీ వగైరా వారంతాకూడా సాక్ష్యం చెప్పేరు. వాళ్ళల్లో నీ ఒక్కడూకూడా తొణకలేదు. బెణకలేదు. తొట్టుపాటు పట్టేడు. ప్రశ్నలకుమన్న లేదు.

వాది తనను సాక్ష్యం వూర్తయాక ప్రతివాది బోనెక్కి సాక్ష్యం చెప్పింది.

వాది తరపున వచ్చిన సాక్షుల సాక్షిగాగాని, మరే దేవత దయ సాక్షిగాగాని తనకి ఈ వాటిలోగాని మరెవరిలోగాని వెళ్ళికాలేదట. ఆమెకి వెళ్ళి కానే దట. వానిని తనెప్పుడూ ఎక్కడనే ఎక్కడట, వాళ్ళి యీ కేసుగా తప్ప యింతకుముం దెప్పుడూ చూడనే చూడలేదట, వాటిలో తనె ప్పూడూ కాపురం చెయ్యనేలేదట. తను ఫలానా ఫలానా షావుకారుగాని ఆడాలో ఉన్నదట.

తక్కిన డిఫెన్సు సాక్షులు చెప్పేదేమంటే;

వారు ప్రతివాదిని చిన్నప్పటినుంచీ ఎరుగుదురు. ఆవిడకి ఎన్నడూ ఎవరిలోనూ “వెండ్లి జరుగలేదు” వెళ్ళి కావచ్చిన అవకాశం ఆవిడకి లేదు. ఆవిడకి ఈమె వచ్చినప్పట్లుగనీ, అంటే నుమారు మూడుసంవత్సరాలనుంచీ, ఫలానా ఫలానా షావుకారుగారు ఆవిణ్ణి ఉంచుతున్నారు. షావుకారు పోషణలో కులాసాగా కాలం గడుపుతూన్న ప్రతివాదికి, పూటకీ టికెట్లా ఉన్నట్టు కనిపించని వాదిని వెళ్ళాడవలసిన అవకాశంలేదు. ఆవిడ గర్భిందాల్ప డం షావుకారుగారి “అనుభవం” గా ఉండగానే జరిగింది. ఇటీవల ఆమె ఒక కుమారునికూడా కన్నది. ఈ రీతిగా నడిచింది ప్రతివాది తరపు సాక్ష్యం.

అయితే ఫలానా ఫలానా షావుకారుగార్ని ప్రతివాది తన తరపున సాక్షిగా ఎందుకు రప్పించలేదు ?

షావుకారుగారు “యూజీ” వెళ్ళేరట. అక్కణ్ణించి “యూయస్ యే” వెళ్తారట. ఎప్పుడు వస్తాలో తెలియదట. ఆయన్ని కమీషన్ మీద విచారణ చేయించడానికి కావలసినగతి డబ్బు ప్రతివాది దగ్గర లేదట.

కోర్టువారు కేసుల్లో తీర్పులివ్వగలరు కాని పార్టీలకి డబ్బిచ్చలేరే! పోనీ ఆ ముఖ్యమైన సాక్షి వచ్చేదాకా కోర్టువారు ఆగకూడదా? అసందర్భం. ఎన్నాళ్ళని ఆగడం. ఆగినా, అతగాడు ఈ దేశం రాకనేపోతే ?

అందుచేత ఫలానాఫలానా షావుకారుగారికోసం కనిపెట్టుకూర్చో కుండా కోర్టువారు దావా విచారణ చేసేరు. సాక్ష్యం విన్నాడు. ఆస్ట్ర్యమెంట్లు విన్నారు. తదుపరి తీరుబడిగా తీర్పు చెప్పేరు. కోర్టువారు సుదీర్ఘంగా చెప్పిన తీర్పులో తెలుసుకోవల్సిన ముఖ్యవిషయా లివి :—

“కేసు ! ప్రతివాది తనభార్య అనినీ, దావా తేడీకి నెలదినముల ముందు ఆమె తనని అకారణంగా విడిచిపెట్టి వెళ్ళిపోయినదనినీ, ఆమె తన

వద్దకు రావలసియున్నదనిన్ని, అందుచేత ప్రతివాది తనభార్య అనే డిక్లరేషను నిమిత్తమున్ను, ఆమె తనవద్దకు వచ్చే నిమిత్తమున్ను వాది ఈ దావా తెచ్చి యున్నాడు.

తను వానినిగాని మరవ్వరినిగాని వెండ్లియాడ లేదనిన్ని, తను నేటి కిన్ని అవివాహితననిన్ని, వాది ఎవరో తనకు తెలియనే తెలియదనిన్ని, వాది వద్దకు తను వెళ్ళే సవనకం లేదనిన్ని ప్రతివాది జవాబు చెప్పియున్నది.

సారాంశములు : వాది ప్రతివాదులకు వివాహం అయినదా? అయినచో వానిని ప్రతివాది ఆకారణంగా విడిచి పెట్టినదా? ఏ పరిహారము నకు వాది అర్హుడై యున్నాడు?

సాక్ష్యం : వాది ప్రతివాదిని అగ్నిసాక్షిగా వివాహమాడినట్లు వాది చెప్పడమేకాకుండా, చాలామంది ఆ విషయంగురించి చెప్పియున్నారు. వాది ప్రతివాదులు తనఇంట్లో కాపుగం చేసినట్లు ఒక వెద్దమినిషి మిక్కిలి నిక్కచ్చిగా చెప్పియున్నాడు. వెండ్లికాలమందేకాక, గర్భదానకాలమందుకూడా తానే పురోహితుణ్ణి చెప్పేడు రెండవసాక్షి.

ప్రతివాది తన సాక్ష్యంలో తాను అవివాహితనని చెప్పియున్నది. ఆమె మిగతా సాక్షులుకూడా ఆ విధంగానే చెప్పియున్నారు. వెండ్లి జరిగిన దని వాది చెప్పేటేదీనాటికి ప్రతివాదిని ఎవరో ఉంచుకొన్నారని డిఫెన్సులో చెప్పియున్నారు. ఉంచుకున్నవారెవరో, సాక్షిగా ముందుకు రాలేదు. “వెండ్లి జరిగింది” అనే positive fact గురించి వాది తరపున గట్టి సాక్ష్యం వచ్చియున్నది. “వెండ్లి జరుగలేదు” అనే negative fact గురించి సరియైన సాక్ష్యంలేదు. ప్రతివాది ఏ రాత్రి ఏ గుళ్లో వెళ్ళిచేసుకుందో, చేసుకొలేదో తెలుసుకునేందుకు ఆమెని ఆమె సాక్షులు ఇరవై నాలుగ్గంటలూ అంటి వెట్టుకు తరుగరు కదా! అదియునుగాక, లోకంలో ఇంతమంది స్త్రీలు ఉండగా వాది ఈ ప్రతివాదినే వెళ్ళిచేసుకున్నానని ఏల చెప్పవలెను?—నిజంగా వెళ్ళాడేనే తప్ప, అన్ని విషయములనూ పరిశీలించి చూచినట్లయితే వాది ప్రతివాదులకు శాస్త్రోక్తముగా వివాహము జరిగినట్లు ఈ కేసులో ఋజువయిందని కనిపిస్తున్నది. వానిని విడిచి వచ్చుటకు తగినంత కారణం ప్రతివాది చూపియుండలేదు.

కాగా, వాది ప్రతివాదులు వైవాహికసంబంధము కలదనిన్ని, వాది ప్రతివాదిని కాస్త్రోక్షముగా వివాహమాడినాడనిన్ని డిక్టేరు చేయించుతూ, ప్రతివాది ఈ వెంటనే వానితో తిరిగి కాపురం చేయుటకు వెళ్ళవలసియున్నదని డిక్రీ జారీ చేయబడెను.

“పాపీలు ఎవరి బిడ్డలు వారే భవించవలెను.”

అదీ తీర్పు.

తీర్పు తెలుసుకున్న తర్వాత ప్రతివాది కోర్టువారీ, కోర్టునీ, వాదినీ, దేవుణ్ణి, లోకాన్నీ బండబూసులు తిట్టించింది.

కేసు అయిన తర్వాత ఫలానాఫలానా సావుకారుగార్ని వాది ఒక జాబు రాసేడు.

“.....కేసు పూర్తయింది. దాన్ని నేనెప్పుడూ సాక్షిగా వెళ్ళాడినట్టూ, అది వచ్చి నాతో కాపురం చెయ్యాలన్నట్టూ తప్పచెప్పారు. మన తడాఖాకి ఎవరొక్కరూ చెప్పండి. ఇనానా ముండ (!) వల్ల మీకే బాధా ఉండదు—అయితే ఇక నేను మీరు చెప్పినట్టుగా—”

వాది, అటు తరవాత ఎక్కడికి పోయాడో ఎవరికీ తెలీదు.

ప్రతివాది కేసు ఫర్వాలసానంగురించి గోలుగోలుమని ఏడ్చింది.

ఆమెని ఉంచుకొని ఉన్నానని చెప్పడానికి ఫలానాఫలానా సావుకారుగాని, తన సమక్షాన వెళ్ళి జరగలేదని చెప్పడానికి అగ్ని భగవానుడు గాని సాక్ష్యానికి రాలేదు. నస్తే ఎంత బావుణ్ణు ? కాని ఒస్తారా, మనం అనుకోడమేగాని.